

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 13 september 2019

*Wat een geluk dat ik een stukje van de wereld ben
Dat ik de wijsjes van de sijsjes en de merels ken
En dat ik mee mag doen met al wat leeft.
En mee mag ademen met al wat adem heeft!
Ik ben zo blij dat er in mei altijd narcissen zijn.
En dat er vruchten, vlinders, veulens, vogels, vissen zijn.
En al die blijdschap komt enkel door jou,
Omdat ik vreeslijk, ongeneeslijk van je hou!*

Het is vrijdag de dertiende. Volgens sommigen een ongeluksdag vanwege de combinatie vrijdag en dertien. Maar dit geldt vandaag niet voor ons. Met het thema 'Wat een geluk dat ik een stukje van de wereld ben' zijn we veilig en in opperbeste stemming.

Rudi Carrell zelf had wel een beetje pech met het liedje *Wat een geluk dat ik een stukje van de wereld ben*. Hij zong het bij het Songfestival van 1960 en werd voorlaatste. Alleen het liedje van Luxemburg eindigde achter hem. Maar met andere liedjes werd hij enorm populair in Nederland en later ook in Duitsland. En we kennen hem natuurlijk van zijn televisieshows waarin hij op een onbewoond eiland vertoefde met het aapje Vrijdag en een zeemeermin.

Wij zijn niet op een eiland, maar wanen ons wel even in een oerwoud als we bij het inzingen de Pygmeese klanken *A ma i boe a i je ie* in allerlei toonhoogtes zingen.

Gelukkig worden we van het samen zingen. Zeker als we uit ons hoofd een canon doen. Lekker doorzingen.

*Zingen al tezamen
Zingen voor de lol
Zingen al tezamen
Zing je longen vol*

*Iedereen, die zingt nu een lied
Iedereen, die zingt nu een lied
Iedereen, die zingt en geniet
Iedereen, die zingt en geniet*

Zo ook bij de tweede canon.

*Hemel en aarde kunnen vergaan
Vrolijke musici, vrolijke musici
Vrolijke musici blijven bestaan!*

Bij het volgende lied zingen de meesten zomaar wat. Want in de kring marcheren, de tekst vasthouden en zingen ... dat gaat niet samen. De zittenblijvers doen extra hun best om hen te begeleiden.

*Hoor, de muzikanten spelen in de straat
Kijk hoe vlug een ieder naar een raam toe gaat*

*Vrolijke gezichten plots, door wond're kracht
Wie zo-even zuchtte, heeft nu pret en lacht*

*Tsjeng-boem, tsjeng-boem, tsjeng-boem, tral-la-la-la
De muziek trekt allen aan, doet blij door 't leven gaan
Houdt 't ha -art jong en lustig, kwiek
Hoera! voor de muziek*

*Hoor, de muzikanten komen nu voorbij
Hier en daar een clu-ubje, lachend wachten zij
Moeders met haar klei-ntjes, jongens op de fiets
Voor zo'n vrolijk wijsje geeft graag ieder iets*

*Tsjeng-boem, tsjeng-boem
Hoor, de muzikanten ver nu hier vandaan
Steeds het zelfde wijsje, tot ze huistoe gaan
Zachtjes zingen allen 't deuntje dat verdween
Lichtjes in de ogen, gaan nu allen heen*

*Tsjeng-boem, tsjeng-boem
De muziek trekt allen aan, doet blij door 't leven gaan
Houdt 't ha -art jong en lustig, kwiek
Hoera! voor de muziek*

We herinneren ons een geluksgevoel van vroeger als Nelly het gedicht *Morgen* van Toon Hermans voordraagt.

*Morgen wil ik weer knikkeren
'k zie de glazen stuiters flikkeren
Morgen wil ik weer hinkelen
En limonade drinkelen
Wat ik toen heb opgeborgen
Ballen, vliegers, tollen, morgen
Zal ik 't weer tevoorschijn toveren
Slangen-trekken, land-veroveren
Morgen zal de bal weer stuiteren
'k wil weer op m'n vingers fluiten
Terug naar mijn Jan-Klaassenpop
Spekkies, ijs en veterdrop
En ik vang weer nieuwe vlinderen
Grijze haren – 't mag niet hinderen
Het leven is geen tranendal
Het leven is een toverbal*

Els vertelt dat ze als kind op zondag wel eens tien cent kreeg om snoep te kopen. Een stroopsoldaatje of een lekker schuimblok.

Nel reageert dat zij maar vijf cent kregen. Maar de herinnering eraan is even goed. En we noemen nog veel meer lekkernijen, zoals een snoeparmband en ouwel die op je tong smelt.

Toevallig hebben Annemiek en Edwin voor vanmiddag ook een lied van Toon Hermans gekozen. Annemiek zingt het en Edwin begeleidt haar op de piano.

M'n liefdesliedje is gemaakt
Van lachjes die je lacht
Van warme broodjes bij 't ontbijt
En van kleine stukjes nacht
Van stiekem zitten kijken
Ik naar jou en jij naar mij
En van de appels op de tafelsprei

Vier maten glimlach
Vier maten droef
Vier maten sofa
Vier maten poef
Vier maten blij zijn
Vier maten rouw
Dat is m'n liedje voor jou

M'n liefdesliedje is gemaakt
Van kleine stukjes zoen
En van papieren vliegers
Kinderstemmen in het groen
Van bladeren van september
En een sterrenlucht in mei
En van de appels op de tafelsprei

Vier maten heide
Vier maten kust
Vier maten forte
En vier maten rust
Acht maten liefste
Vergeef het me nou
Dat is m'n liedje voor jou

Vier maten heide
Vier maten kust
Vier maten forte
En vier maten rust
Acht maten liefste
Vergeef het me nou
Dat is m'n liedje voor jou

Terwijl we naar hen luisteren wordt het stil in de zaal en in onszelf. En als het lied uit is blijft het nog even stil. Maar dan, applaus!

Tenslotte zingen wij in canon Namasté.

Namasté is in India en andere Aziatische landen een gebruikelijk hindoeïstisch gebaar om te groeten en respect te tonen. Men duwt hierbij de handen tegen elkaar en maakt vaak een lichte buiging. Hiermee groet men elkaar en toont men respect. Dus voor de programmamakers, muzikanten en voor onszelf Namasté.

Groet,
Marja Ruts